Hatodik évfolyam. 40. szám. **Szombaton, 1887. október 1-én.**

Az előfizetési ára:
Egész évre . . . . . 5 frt — kr.
Fél évre . . . . . 2 „ 50 „
Negyed évre . . . . . 1 „ 25 „
Községeknek, körjegyzőknek és néptanitóknak:
Egész évre 4 forint, félévre 2 forint.
Egyes szám ára 10 kr.
Előfizethetni
és egyes lappéldányokat venni lehet a
☞ **kiadóhivatalban, ENGEL Lajos, VALENTIN Károly fia, BÖHM M., HOCHREIN J., WEIDINGER N. (Domján I.) üzletében és a fődohánytözsdében.**
Hirdetések:
mindenkor árjegyzék szerint.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
Nyilttérben egy sor 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu hetilap.

Hirdetéseket elfogad:
Külföldön:
Bareck J. és társa Erfurtban, Haasenstein és Vogler, Steiner A. Hamburgban, Daube G. L., Knoll Ignac Frankfurtban, Opelik A., Schalek Henrik, Mosse Rudolf Bécs.
Magyarországban:
Eckstein Bernát Goldberger A. V. Lang Lipót, Schwarcz Gyula, Somogyi F. „Első magyar nemzetközi irodá“-ja
Budapesten.
Kiadóhivatalunk és Janovszky H. király-utcában levő hirdetések felvételi irodája
Pécsett.
Kéziratok
a szerkesztőségbe, Király-utca 14. szám küldendők.

Megjelenik minden szombaton. | Szerkesztőség és kiadóhivatal: Király-utca 14-dik szám. | Kéziratok nem a latnak vissza.

A „Pécsi Dalárda.“

A „Pécsi Dalárda“ 26 évi fennállása alatt társadalmunkban és a magyarországi dalművészet fejlődésének történetében oly nyomokat hagyott hátra, hogy mindannyiszor, midőn dalárdánkat érdeklő bármi mozzanat veti is magát a felszínre, az érdekközösség ösztönénél fogva az egészek figyelem tárgyát képezi. Mennyivel nagyobb tehát az olyanok érdeklődése, kik életök nagyobb részét ezen egyletnek szentelték és belépésök óta szakadatlanul tagjai, osztozván annak balsorsában ugy, mint dicsőségében. Magam is az utóbbiak közé tartozván, nem nézhetem közönyösen, hogy mily véleménynyel vannak egyesek dalárdánkról s különösen kötelességemnek tartom akkor felszólalni s mintegy figyelmeztetéssel élni, midőn az egyleti belélet jelenségei külsőképpen is mutatkoznak, mely látszat a tájékozatlanokat könnyen félrevezeti. Hogy ez áll, mutatják a helyi lapoknak felszólalásai,*) melyek többé-kevésbé végzetesnek tüntetik fel a pécsi dalárdában folmerült esetet. Mi történt tehát?

A pécsi dalárda működő tagjai nem nézhetvén tovább az egyleti élet lanyhaságát, abba uj életet kivánták bevinni s hogy ezt megtenessék, gondoskodniok kellett azon okok megszüntetéséről, melyek ezen tespedést okoztak. Ezen megbeszélés kifolyása volt Wachauer Károly karmester leköszönése. Hoffer Károly is kilépett az egylet működő tagjai közül; de azért őt nem veszté el dalárdánk, mivel ő csak roncsolt egészsége miatt hagyta azt ott s reményt nyujtott arra, miszerint nem marad attól mindig távol. Hoffer különösen azért lépett ki, mert tekintve egészségi állapotát, nem akart okot szolgáltatni más működőtagnak arra, hogy akkor, midőn az énekgyakorlatra nem jő, H.-t hozza fel példaul. Tehát Hoffer kilépése, az egylet iránti jó szándékot mutatja, mintegy mondván: tanuljatok nélkülem; mutassátok meg, hogy a pécsi dalárda Hoffer nélkül is az marad, a mi volt, csak tanuljatok. Nem is lehet ez másként. Hoffer beteges, azonban hála az Egnek, nem oly beteg, hogy féltení kellene életét, ő tehát kímélni akarja magát; de főcélja az, hogy a működő tagok tanuljanak s ne legyen ő mint ok felhozva akkor, ha valami nem ugy sikerül, mint miként az kivánatos. Ez és semmi egyéb nem történt.

Előáll erre a „Fünfkirchner Zeitung“ és meghuzza dalárdánk fölött a „lélekharang“-ot, hangoztatván, miszerint ezen kilépések által a dalárda pusztul és lesülyedt oly dalárdák sorába, melyek az országban „tucat“ számra találhatók; sőt több. tán végleheletét is kiadta. Hogy nagyobb hatása legyen a lármának, hozzáteszi, miszerint Jilly Alajos is beadta lemondását, a mi pedig nem áll. Jilly az értekezleten csak azt jelenté ki, hogy ő ismervén az alelnöki állás fontosságát s tudván saját elfoglaltságát is, nem tehet akként eleget kötelességének, mint azt szeretné, ennélfogva jövőre mást választszanak alelnökké; de kijelenté, hogy továbbra is testtel-lélekkel marad az egyletben működő tag és semmi körülmények nem kesztetik őt a kilépésre. Nemde, ez más képet mutat?

A „Fünfkirchner Zeitung“ vaklármáját a „Pécsi Figyelő“ és „Pécsi Hirlap“ valónak vevén „vezercikkek“-ben méltatták figyelemre dalárdánkat és mindkettő az állitólagos „pusztulás“ okozójaul Aidinger János egyleti elnököt okozza. Ha valaki tudja, hogy mily zilált anyagi körülmények és roncsolt viszonyok között vette át mostani elnökünk az egylet vezetését; a ki látta, mint igyekszik a tagokat a munkára szóval és példával; a ki ismeri az egylet beléletét és betekint az egylet jegyzőkönyveibe: világos képét látja annak, hogy az elnök mindig megtette kötelességét és igy csak is az ügyek nem ismerese következtében lehet őt vádolni. Vagy tán azt kivánjak az egyleti elnöktől, hogy mint hajdu az énekgyakorlatokra feljárjon azért, miszerint ellenőrizze a tagok meg-, vagy meg nem jelenését. Jaj az olyan egyletnek, hol a tagokat az elnöki tekintély sulyával kellene kötelességök teljesitésére kényszeriteni. Az ilyen egyesületet összetartani nem képes semmi hatalom; mert az ilyen önmagában meghasadott egyesület fonn nem állhat. Ezt a nélkül, hogy az elnököt védeni akartam volna, mert védelemre nincs szüksége, a nagyközönség iránti tekintetből kötelességemnek tartottam kijelenteni.

A „Pécsi Hirlap“ vezércikkében azonban van sok olyan passzus, melylyel bővebben nem foglalkozni bűn lenne. Azt mondja ugyanis: „A „Pécsi Dalárda“ fölött huzzák a lélekharangot! a szív közepéig hat ez a hang, van-e, a kit meg nem indit?“ Másutt: „A dalárda ugy tett eddig, mint valami tőkepénzes, a ki nem tud mit kezdeni roppant vagyonával, fuj maga körül, nagy pöffeszkedve lenéz másokat, veszekszik háznépével, elkergeti maga körül barátait, jóakaróit — s mikor nagyon unja magát, elmegy a — börzére játszani.“ „A pécsi dalárda még soha se tüzött célt maga elé.“ A pécsi dalárda még sohase teljesité kötelességét. Soha! Akkor se, mikor hetedhétországnak mutatta meg, hogy mit tud ő, — mert a dalárda mindezeket önmagáért, hivalkodásból tette s nem a müvészet ihletett szolgálatában. Ki merennek ellentmondani?“

Nagy mondások; erős vád. Csak azt csodálom, miként tudja a cikkiró ezen célját nem ismerő és kötelességét nem teljesitő egyletet sajnálni, sőt azt mondani: „A szív közepéig nat ez a hang, van-e, a kit meg nem indit?“ Szerintem az ilyen szivet meginditó hang csak olyan egyesületet illethet, mely tudta célját és kötelességének meg is felelt. Vagy cikkiró olyant bálványoz, mely az általa elsorolt hiányokban bővelkedik? Furcsa izlés; nem kérek belőle. Az én nézetem szerint, ha a dalárda csakugyan olyan lett volna, mint a milyen szinben festi azt cikkiró, örülnünk kellene kimulásán; mert a felhozott vád a legnagyobb bün, melyért nem legyczgetni és nem istápolni kell az egyletet, hanem mint a romlottság feszkét ki kell irtani.

Most már lássuk: tudta-e dalárdánk célját és eleget teti-e kötelességének? Vizsgaljuk ezt a kérdést annyival is inkább, mert kötelességemnek tartom a „Pécsi Hirlap“ elbizakodott „Ki merennek ellentmondani?“ kérdésére válaszolni.

Minden egyletnek és igy a pécsi dalárdának is alapszabályilag előirt célja van. A pécsi dalárda célja: „A dal és zene müvelése és ez által a társas élet előmozditása.“

Nézzük: eltévesztette-e célját és ebből folyólag elhanyagolta-e kötelességét? A pécsi dalárda 1861. évben alakult meg és első gondja volt a városban szórványosan mutatkozó zenei tehetségeket összpontositani. Mi sikerült is; mert a legjobb erők a „pécsi dalárda“ neve alatt egyesültek. Hogy pedig a nagy közönséget is bevonják, és igy a társas életet előmozditsák, pártoló tagokat vettek fel, kiknek száma a második évben már 346-ra szaporodott. Hogy a társas élet előmozditására mennyit tett, tudja Pécs város közönsége és vidéke, hol alig volt ünnepély, mely nem a pécsi dalárda kezdeményezése, vagy közreműködésével történt. Ki ne emlékeznek azon nagyszerű fényes estélyekre, melyek a „Czynderi“ kertben tartattak, a kirándulások, humoristikus és más dalestélyekre, melyeket a dalárda nem „önmagáért“ tett, mert ha ezt tette volna, ugy most tőkepénzes lehetne; hanem tette a társas élet előmozditása végett. Vagy talán akkor, midőn a szenvedők és szükölködők könyeit iparkodott jótékony előadásai által letörölni, célt tévesztett? A ki azt mondja, hogy a dalárda a társas élet előmozditására vonatkozólag nem teljesitette kötelességét, az nem ismeri dalárdánk multját és igy azt csak könnyelmüen pelengérre állitja.

Nézzük, tán a dal és zene müvelésére nem forditott elegendő gondot? Tapasztalván dalárdánk, hogy a magyar kardal-irodalom nem igen fejlődik, több izben pályázatot irt ki, még pedig szerencsés eredménynyel. Hogy a dal mellett a zenét is gondozta, mutatják azon előadások, melyek a pécsi dalárda által a pártoló tagok részére az egylet helyiségében a téli évadban vasár- és ünnepnapokon, később advent és böjti időben a nagy közönség részére is rendeztettek, mely alkalmakkor a klasszikus és hangversenyi zene, u. m. triók, quartettek, quintettek, sonaták stb. apoltattak. Hogy azt, miszerint a pécsi dalárda elment a ketévenkint megtartott dalversenyekre, nem hivalkodásból és „önmagáért“ tette, tudja mindenki, csak az nem, ki nem akarja; és hogy ez által is volt czélja, mutatja a dalegyletek mostani fejlődött állása. Felemlitsem-e azt, midőn a dalárda czélul tüzte ki, hogy a magyar dalt bemutatja a külföld előtt is, és különösen oly helyeken lépett fel, hol már rég idő óta müvelik a dalt? Azok, kik emlékeznek azon szép sikerre, melyet dalárdánk a magyar dal és dalárügy körül kivivott, nem kételkednek azon, hogy az egyletnek volt célja és iparkodott kötelességét teljesiteni. Ha „hivalkodást“ vet föl a cikkiró, ugy csak egyes tagokban lehetett az. Egy ily esetre emlékezem, mi akkor volt, midőn a pécsi dalárda külföldi müvészi körutjáról haza jött. A pécsi dalárdát ünnepelte a külföld, a hazai sajtó elhalmozta dicsérettel. A dalárda vezetője (nem az elnök) aratta a babért, szedte a tejfolt és midőn itthonn voltunk, cserben hagyta a dalárdát s kilépett a működő tagok sorából. Ezáltal majd végzetessé tette a dalárda ügyét s ha nem nyerjük meg elnökül épen mostani elnökünket, nem tudom beszélnénk-e most a pécsi dalárdáról. Cikkiró bizonyára ismerni fogja a dalárda emlitett vezetőjét, kire nagyon ráillenek szavai; de én azt sem tudom „hivalkodás“-nak minősiteni. — A tőkepénzesre hivatkozott hasonlata fényesen megcáfoltatott a mult évben Pécsett tartott orsz. dalünnep alkalmával, mely látogatottság tekintetében felülmult minden eddig tartott dalünnepet; már pedig ha a pécsi dalárda „fuj maga körül, nagy pöffeszkedve lenéz másokat“, ugy nem siettek volna azt annyian felkeresni és kitüntetésekben részesiteni.

Egyáltalában a „Pécsi Hirlap“ cikkében levő gondolat-menet nagyon különös. Midőn elmondja a pécsi dalárdára az emlitett nagy vádat és még nehánynyal tetözte, azon következtetésre jut, miszerint még nincsen minden elveszve, mert „egy forduló pontja van a dalárda ügyének, ott van a krizis fészke, ha ezen át tud esni, megél; ha legyőzeti magát, meghal. A fordulópont az elnök-kérdés.“ Ezután ajánlja, hogy kérdezzek meg elnököket, akarja e kötelességet teljesiteni vagy nem; ha nem akarja, ugy mondassa le elnökét a dalárda. — Végre azzal gyanusitja a tagokat, hogy ha ezt nem teszik; ugy nekik nem az ügy, hanem kegyes pártfogás kell a polgármester ur onga részéről. A cikkiró szerint tehát a pécsi dalárda még soha se tüzött celt maga elé; még soha se teljesitette kötelességél; de ha Aidinger János urat, mostani elnökét leköszönteti, ugy minden a régi kerékvágásba jö. Lám!!

Hogy a pécsi dalárda nem követte a „P. H.“ tanácsát, mutatja a működő tagok által kiadott „Nyilatkozat“; de hogy ezért gyanusittassunk, az ellen a leghatározottabban tiltakozom. Ha valaki oly vádakat vet föl és hozzá még elég vakmerő gyanusitani, mint cikkiró tette, attól elvártam volna azt is, hogy legyen elég bátorsága nyilt sisakkal föllépni, mert a keserü lapdacsokat szivesebben vesszük be oly orvostól, kihez bizalommal viseltetünk, mint olyantól, ki csak hirlapi hirdetések nagyhangu szavaival árulja portékáját.

Ezekei kötelességem volt az igazság érdekében kijelenteni,

Reberics Imre.

Nyilatkozat.

A helyi hirlapok (a „Pécs kivételével. A szerkesztő megjegyzése.) azon alkalomból, hogy a „Pécsi dalárda“ karmestere beadta lemondását és hogy Hoffer Károly gyengélkedő egészsége miatt kilépett a működő tagok sorából, azon következtetést vonták le, hogy „a dalárda pusztul és haldoklik“. — Ezen feltevés ellen a leghatározottabban óvást teszünk.

Nem bocsájtkozunk a dolgok érdemleges tárgyalásába, habár az egészen más szinben tüntetné fel azt a képet, melyet különösen a „Fünfkirchner Zeitung“ szeret oly feketére festeni; de annyit tartozunk az érdemes közönséggel szemben kijelenteni, hogy a „Pécsi dalárda“ nem hogy bomladoznék, sőt a legutóbbi időben több uj taggal szaporodott s ha jelenleg karmestert cserél, ez csak annak a jele, hogy dermesztő lethargiájából ébredezik, hogy élni akar, hogy élni fog.

Különösen visszatetszett nekünk, de több: kinos benyomást tett reánk azon passzus, mely az állitolagos „bomlás“ okozójául Aidinger János urat, mint az egylet elnökét állitja oda, hogy válságos helyzetbe sodorta a dalárdát s hogy most a nagy mozgalomtól hermetice elzárkózva távol tartja magát stb. Igaz ugyan, hogy Aidinger János urat nem vontuk a legutóbb megindított mozgalomba, mely mozgalomnak a karmesteri leköszönés lön első eredménye, tettük ezt az elnöki szék iránti kiméletből, de az is igaz, hogy azért, mert tisztviselők leköszönnek és helyiőkk ujak választatnak, még nem jutott el egyesületünk oly válságos helyzetbe, hogy az elnöki tekintély sulyát kelljen latba vetni, hogy ő is bevonassék azon actióba, mely hivatva van egy ujabb, munkásabb aera létesitésére, ha kell, még az egylet testének beteg tagja amputálása árán is. Végül azt állitani, hogy az amugy is csak állitólagos „bomlás“-nak ő volna okozója, csak a „Pécsi Dalárda“ beléletének és gyülési határozatainak teljes nem ismeréséval lehetséges.

Elnökünknek egyletünk iránti érdeklődéséről és a tagok buzditásáról hangosan tanuskodnak a választmányi ülések jegyzőkönyvei, de tanuskodnak arról egyleti életünk és működésünk minden egyes mozzanatai is.

Ennyit tartottunk a tiszta igazság érdekében kijelenteni.

Pécsett, 1887. évi szept. 27-én.

A „Pécsi Dalárda“ működő tagjai:

Jilly Alajos, Repics Vincze, Egerszeghy Kálmán, Hillebrand Ferencz, Eötvos Gusztáv, Szelman Győző, Kasza Ferencz, Czury József, Szivér István, Szücsics Károly, Mihálovics Antal, Szigriszt Lajos, Wachter Ede, ifju Simacsek Alajos, Erst Adolf, Hegedüs Károly, Kőcsön Lajos, Germán István, Selényi Antal, Kozary Ede, Kohárics N. János, Langer Viktor, Konkolyi Agoston, Skolnik Géza, Hirt Janos, Petz István, Katics Ignác, Horvath Antal, Reberics Imre.

A király szava.

A király szeptember 24-iki kelettel, vagyis nyomban a hadgyakorlatok befejezése után, következő legfelsőbb kéziratot intézte a kormányelnökhöz:

Kedves Tisza! A most bevégzett idei nagyobb hadgyakorlatok alkalmából az ország több részeit látogatván, a legörvendetesebb benyomások hatása alatt térek vissza a fővárosba.

Mindenütt örömmel tapasztaltam, hogy a hagyományos hűség és hazafiasság kedvelt Magyarországom minden táján, a régi anyaországban szintugy mint annak erdélyi részeiben, változatlanul él a nepesség szivében, a mint ez személyem és a trón iránti szeretetet és bü ragaszkodást tanusitó számtalan jelekben és tettekben is nyilvánult.

Még inkább fokozza pedig ez örömömet, hogy a hadgyakorlatok által érintett minden vidéken, nemcsak az illető helyhatóságok és azok közegei buzgóan és teljes megelégedésre feleltek meg feladatuknak, hanem az összes népesség, a mint erről nem egyedül az egyes hadcsapatok parancsnokaitól vett jelentésekből, hanem személyes észleleteimből is meggyőződtem, a csapatok minden szükségleteinek a legnagyobb előzékenységgel és áldozatkészséggel eleget tenni és a katonaság irányában meleg rokonszenvet tanusitani igyekezett.

Őszinte elismerésemet óhajtván ezért nyilvánitani, utasitom Őt, tudassa az érintett vidékeken mindenütt és mindenkivel megelégedésemet és köszönetemet, a hűség és a hazafiasság ez ujabbi bizonyitékaiért, melyekkel a népesség kedvelt Magyarországomban mindenkor örömteljesen töltött napjaim emlékeit ezuttal is gazdagitá.

Kelt Kolozsvártt, 1887. szept. 24 én.

Ferenc József, s. k.

A büntett elleni küzdelem.

(A „Jog“-ban közli és lapunk számára átengedte Lukács Adolf dr jogtanár.)

IV. Fejezet.

Mik tényleg a büntetési rendszerek, a rabsegélyző egyletek, mint a támogató állami socialismus egy neme, létesitve a büntettesek javára? A büntettesek lakhelyet, eltartást ruházatot nyernek az államtól; ez gondoskodik munkájukról, munkabért juttat nekik és kiszabadulásuk után a társadalom gondoskodik elhelyezésükről.

Valjon nem igazságosabb és célszerübb volna róluk gondoskodni és őket támogatni, mielőtt a büntettet elkövették volna? Nem volna-e gazdaságosabb is a költséget a büntett elkövetésének megelőzésére forditani, mint a leggyakrabban haszontalanul, a büntett elkövetése után megjavitásukra?

Természetes azonban, hogy maga az előzetes támogatás veszélyes volna, ha nem egészitené azt ki a kóborlás elleni szigoru büntetési rendszer.

Az előzetes támogatás elve azonban nem veendő socialisticus értelemben, mely szerint az államnak egy nagy tápintézet hivatását kellene teljesitenie, hanem értendő akként, hogy az állam felügyelete alatt széleskörü lokális intézmények tennék feladatukká a foglalkozás minden nemeiben, az élet minden nemeiben, az élet minden viszonyai között előforduló onhibájukon kivül tehetetlenné, munkaképtelené, vagy munkanélkülivé letteket, továbbá az aggokat, a gyermekeket, az özvegyeket, a betegeket akként támogatni, hogy ne legyenek kénytelenek önmagukra hagyottságuk folytán késégbeesett eszközökhöz folyamodni. Ezen intézmények dacára is lennének fóbolrók, de ezekkel szemben annál több iudok forogna fenn kiméletlén szigorral follépni.

Az állam ekként, mert az ő tevékenysége csak accessorius maradna, a maga körében annál erélyesebben léphetne fel. És mután az előforduló visszaélések miatti felelősség a társadalom mindennemü osztályai között megoszlanék, az állam megszünnék az összes recriminatiok egyedüli céltáblája lenni.

Belgiumban 1834., 1848., 1866. és 1876-ban maga a képviselőház tüzetesen foglalkozott e nagyfontosságu kérdésekkel, azonban az ennek következtében hozott törvények szembetünő hiányokkal birnak.

Igaz ugyan, hogy a különbséget tesznek a munkaképes és munkaképtelen, a gyermek és felnőtt, tartózkodási helyivel biró s ilyennel nem biró szegények között, de nem ismernek különbséget a restség és a szerencsétlenség és ennek folytán a büntett és a szükség helyzete között.

Ennek következtében egyenlő törvényes elbánás alá esik azon kóborló, kit a szükség kényszeritett erre s az, ki szokása folytán kóborol; az tehát, ki munkakeresés céljából és az, ki munkakerülés s büntett elkövetés céljából kóborol.

Első esetben a büntető törvény túlságosan szigorú, mert büntet, ott, hol segélyezni kellene; a másik esetben túlságos kegyelmes, mert a büntettest azonositja a szerencsétlennel. Ha szerencsetlen a szegény, miért bünteti esetleg 15 napi eljárással, ha pedig büntettes, miért bünteti oly csekély büntetéssel azt, kiről, professionatus kóborló lévén, tudjuk, hogy rövid idő multva visszakerül. A társadalom minden cél nélkül költekezik ezen büntettesekre, a helyett, hogy ezt a szerencsétlenek javára forditaná.

A professionatus kóborlókra vonatkozólag nem létezik más teendő, mint őket veszélytelenékké tenni (les rendre inoffensifs). Nem is szükséges bevárni, mig sulyos büntetendő cselekményt elkövetnek. Minél gyorsabban elbánunk velük, annál jobb. A mi legelső sorban szükséges, az a szabadságvesztés hosszu tartama. Ezen tekintetből az 1848. április 3-iki torvény helyesen intézkedett, mikor a kormányzatnak jogot biztositott, hogy esetleg határozatlan időre való letartóztatást mondjon ki.

E szerint több szigor a szokásos kóborlókkal és több humanismus a szerencsétlenekkel szemben.

Hugó Viktor azt mondja: „hogy a büntett ösvénye a gyermek kóborlásával veszi kezdetét“. A büntett elleni küzdelem céljából tehát a társadalom legnagyobb gondját ide kell forditani.

Pedig ez irányban is a legnagyobb elhanyagoltság létezik; ő magára hagyatott, árván maradt, tehát szerencsétlen gyermekek egyenlő elbánásban részesülnek a kóborló és a kóborláshoz szokott, tehát rosz, veszélyes gyermekekkel.

A községek, csakhogy az eltartási költségektől meneküljenek, a szerencsétlen és még el nem romlott gyermekeket is a büntető justitiának szolgáltatják ki. Hogy ez mily iszonyu s milyen veszélyes eljárás, az könnyen képzelhető, ha csak rá gondolunk is arra, hogy ezen szerencsétlenek az elromlott suhancokkal együvé kerülnek.

Ezen szerencsétlenekkel szemben a gyakorlati és valódi jótékonyságnak tág és termékeny mezeje nyilik.

De nemcsak a kóborlásnak indult árva, elha-

---

*) Mi, a „Pécs,“ nem vagyunk köztük. A szerk.

gyott gyermekek azok, kikre a társadalomnek gondozó kezét ki kell terjesztenie, reá szorulnak azok a gyermekek is, kik annak dacára, hogy családhoz tartoznak és tartozkodási helylyel birnak — a családjuk morális romlottságánál fogva — moraliter elhagyottaknak tekinteudők.

Miután a társadalom jelen helyzetében a mesterséges selectio azon nemét, hogy a gonoszak, az elromlottak szaporodásukban megakadályoztassanak, keresztül vinni még sem lehet, nincs egyéb hátra, mint mindenek előtt a szülők romlottságát, a kicsapongásokat, a bűntettek, a prostitutió, az alkoholismus akadályozása által a mennyire lehet minden eszközzel meggátolni; ha pedig ez nem sikerült, az ilyen szüléktől nemzett gyermeket a társadalom érdekei szerinti felemelésre részesíteni. A Seine departement Franciaországban ezen utra lépett már; kiindulván abból a motivumból, hogy igazságtalan dolog felnött korában azt, kiért gyermekkorában a társadalom mit sem tett. E kor érdekében lépjen fel tehát a társadalom épen ugy mint a törvényhozás. És e kor érdekében áldozni érdemes is; mert az e korban gondjainkba vett emberből, katonát, tengerészt, iparost, egy szóval hasznos lényt még nevelhetünk; ha ellenben az állam a befejezett bűntettest kezébe kapja, azt átváltoztatni, megjavitani akarni annyit tesz, mint sisiphusi munkát végezni.

(Folyt. köv.)

— **A pécsi athl. club** által 1887. év október havára kiadott műsor:

I. Tornázás és átletikai gyakorlatok minden kedden és csütörtökön este 6 órától 8-ig és pedig a következő sorrendben: a) szabad gyakorlatok: 4-én korlát és hármas ugrás, 6-án sulyemelés, távolugrás, 11-én nyujtó, akadály-ugrás, 13 án kötélmászás, bakugrás, 18-án gyűrűhinta, sulyemelés, 20-án korlát, távolugrás, 25 én viziránnyos létra, magasugras, 27-én nyujtó-hinta, asztalugrás. b) rendgyakorlatok.

II. Vivó órák minden szerdán és szombaton két csoportban, um. a kezdők és haladók csoportjában tartatnak. A kezdők csoportja minden szombaton este 6—8-ig, a haladók csoportja minden szerdán este 7—8-ig nyer oktatást a kard és törvivásban. A csoportokba leendő beosztás végett a művezető urnál október hó 15-ig lehet jelentkezni, a később jelentkezők fel nem vétetnek.

III. Az idomitásra (training) szánt órák minden hétfőn és pénteken este 7—8-ig művezetés nélkül különösen a tavaszi versenyre készülő club-tagok számára tartatnak fenn, miért is azokra a tagok figyelme felhivatik. Művezető Hemmerich Károly.

Pécs, 1887. szept. 30.

Az elnökség.

Baranyamegye és Pécs sz. kir. város művelt közönségéhez!

Az uj évneyyed kezdetén bátorkodom lapom részére a nagyérdemü közönség pártolását kikérni.

A viszont szolgálat, melyet a kért és remélt pártolásért igérek: önzetlen odaadás a közügyek és a nagy közönség érdekeinek előmozditása iránt.

A politikában teljesen független és szabadelvü irányt követve, legfőbb törekvésem: az egyházmegye, a vármegye, a város és a szomszédos vidék eseményeinek felöleléséval közéletünkről mindenkor hü és megbizható képet nyujtani.

Minthogy azonban e törekvésem csak ügy valósulhat meg, ha viszont a müvelt közönség lapomnak ügy szellemi, mint anyagi üggét magáévá téve, azt felkarolja, ezt a pártfogást teljes bizalommal kérem.

Pécsett, 1887. okt. 1-én.

Feiler Mihály,
laptulajdonos és szerkesztő.

Hirek.

HÁTRALÉKOSAINKHOZ! Előfizetési és hirdetési hátralékosainkat sürgösen kérjük tartozásaik minél gyorsabb kiegyenlitésére.

A főispán nem ment, mint azt mult számunkban jeleztük, Budapestre és pedig azért, mert a királyi audiencia, melyre a főispán jelentkezett, 14 nappal elhalasztatott.

Pécs sz. kir. város képviseletében a Deákszobor leleplezési ünnepélyére Zavaros Péter tanácsnok küldetett fel.

A törvényszéki elnök szabadságon. Ocskay Antal kir. törvényszéki elnök az igazságügyminisztertől 4, esetleg 5 heti szabadságidő engedélyezését kérelmezte; szabadságidejét — utólagos jóváhagyás reményében — szeptember 27-ik napjával meg is kezdette, miért is a törvényszék vezetésével Szikszay János kir. törvényszéki birót bizta meg, ki a törvényszék vezetését ideiglenesen át is vette.

Személyi hirek. Szász Károly ref. püspök, édes anyja látogatására, ki Szász Gyula kataszteri felügyelőnél lakik, ma délben 1 napi tartamra városunkba érkezik. — Förster Béla és Kerese Kálmán ügyvéd egészségük helyreállitására Karlsbadba utaztak.

Hymen. Haksch Lajos, a „Péssi Hirlap“ szerkesztője eljegyezte Mezey Péter volt színésznek, (ki működéseről városunkban előnyösen ismeretes), jelenleg budapesti hivatalnoknak leányát Olga kisasszonyt. — Krayer József buziási gyógyszerész jegyet váltott Kunz Sárika kisasszonynyal Temesvárott.

A pécsi honvéd-hadgyakorlatokról. Lezajlottak a folyó évi honvédségi hadgyakorlatok; a sátortábor ismét régi nyugodt képét vette fel. Az idei hadgyakorlatok, mint halljuk, felette fárasztók voltak. E hó 9-én már összpontosulva voltak az ide berendelt csapatok; 13-ig a féldandár parancsnokok önállóan vezették csapatjaikat s a működés ugy délelőtt, mint délután folyt; 14- és 15-én dandár gyakorlatok tartattak, melyek minden dandárban féldandár féldandár ellen viszonyosággal hajtattak végre saját parancsnokuk vezénylete alatt. 16-án kezdődtek a vegyes fegyvernemekkel való gyakorlatok, melyeket koronvári Jelentsik Vince az V. honvédkerület helyettes parancsnoka vezetett s ki már e hó 14-től fogva jelen volt a gyakorlatokon; ezen utóbb emlitett gyakorlatok alkalmával vizsgáztak a magasabb rendi tisztekre aspiráló törzstisztek, és pedig féldandárt vezettek: Bihar Ferenc, Fürdők István, György Vince, Mandics Pál, Klobucsar Győző, Brandt József és Milanovics őrnagyok; dandárt vezényeltek: kápolnai Paper István és Kuzmanovics Sándor ezredes dandárparancsnokok. F. hó 21-én és 24-én hadosztály-harczgyakorlat tartatott jelzett ellenség ellen, melyeket Jelentsik tábornok maga vezetett. Az utolsó három gyakorlaton részt vett liblói lovag Graef Ede lovassági tábornok és honvéd főparancsnoksági adlatus, mint szemlélő előljáró, ki előtt f. hó 24-én Pellérdnél az egész összpontositott hadosztály a gyakorlat befejezéseül díszmenetelt. A díszmenet kitünően sikerült, mely után ő Excellenciája magához hivatta a dandár, féldandár és zászlóalj parancsnokokat és a szolgálat nevében köszönetét fejezte ki. Saját nevében is köszönetet mondott az uj kerületi parancsnoknak buzgó fáradozásaiért, kiemelve azt, miszerint derék honvédeink ujból bebizonyitották harcképességöket s örömmel tapasztalta azt, hogy a menetképesség, a nyugalom, biztosság megelégedésére a szabályzatoknak megfelelő. Különben dicséretére szolgál derék honvédeinknek és azok tisztjeinek egy osztrák Landwehr dragonyos őrnagy nyilatkozata, ki a legutolsó gyakorlaton jelen volt s oda nyilatkozott, hogy az osztrák Landwehr csapatokat hasonlitani sem lehet a mi honvédségünkhöz. Mint mondá, az a felvonulás az ellenség megközelitésénél, a tüzfegyelem, a szép rend és nyugodtság őt bámulatra ragadták. Mondhatjuk, hogy az ilyen eredmények után méltán lehetnek büszkék a honvédtisztek fáradságuk gyümölcsére. Mint halljuk, a táborban elhelyezve volt csapatoknál ki volt adva próbára 4 pár fiumei és 4 pár zomborvidéki bocskor (opanke), t. i. hogy kisérlet tétessék a lábfeltörést szenvedett honvédekkel, menynyire mutatkoznak e bocskorok czélszerűeknek. Meg is próbáltatolt oly embereknél, kik feltörést szenvedtek s sebjök csakugyan meggyógyult, dacára annak, hogy feltörött lábbal folyton részt vettek a gyakorlatokban; azonban meg kell emlitenünk, hogy mindez száraz időben történt, kérdés, hogy esős időben milyen lett volna az eredmény? A fiumei bocskor jobbnak bizonyult. — Egy körülményt nem hagyhatunk emlités nélkül s ez az, hogy a táborban vizhiány állott be. Reggel s ha a csapatok nem voltak honn, volt viz; de a mint a szomjas nép haza érkezett, annyira kimeritette a kut tartalmát, hogy végre is sáros jött fel a viz s még azért is verekedtek. Ennek oka részben a száraz, esőtlen időjárás is; de azt hisszük, azon esetekre számitva, hogy többször is lesz ily nagy számu csapat itt összpontositva, a honvédelmi ministerium helyesen tenné, ha még néhány kutatásatna, vagy a meglevőket kibővittetné, mert akkor nem fordulna elő azon eset, hogy a táborban a vizhiányt pótlandó, lajtokkal kelljen vizet szállitani a táborba.

A pécsi dalárda szombaton tartott választmányi ülésében felolvastatett Wachauer Károly karmester és Hoffer Károly működőtag levele, melyben az egyletből való kilépésöket bejelentik. Wachauer lemondása okául fölhozza a működő tagoknak az utóbbi időben tartott magánértekezleten ellene nyilvánitott bizalmatlansági szavazatát, mely körülményeket tekintve az ő működése többé nem lehet hasznos Hoffer pedig hivatkozik megrongált egészségi állapotára. Mindkét lemondás sajnálattal vétetik tudomásul s úgy Wachauernek mint Hoffernek sok évi hasznos és odaadó működésökért a választmány részéről köszönet és elismerés szavaztatott. Ezen lemondások következtében a karmesteri állás betöltése végett legközelebb rendkivüli közgyűlés hivatik össze. Addig is a karmesteri ügyek vezetésével Hoffer Károly, ki e minőségében lemondását nem adta be, helyettesül pedig Langer Viktor bizatott meg. Ugyanezen gyűlésben inditvány tétetett, miszerint a választmány a „Pécsi Figyelő“-nek ezen lemondásokra vonatkozólag között cikkében elmondott valótlanságok ellenében, midőn a dalárdában felmerült ezen válságért csupán az egyleti elnököt okozza, tiltakozzék. Aidinger elnök kéri a választmányt, miszerint ezen inditványt vegye le a napirendről, mert a nevezett lapban ellene intézett támadások rugolt ismeri és ő a jól és lelkiismeretesen teljesitett munkában, azaz önérzetében találja az elégtételt. Ha tehát a dalárda az elnök működésével meg van elégedve, úgy kedvéért ne tárgyalja a tett inditványt. A választmány engedve az elnök kivánságának, az inditványt levette a napirendről.

Teljes tanácsülést tartott a pécsi kir. törvényszék kedden c. e. 10 órakor Szikszay János elnöklete alatt. A tanácskozás tárgyát Stern Károly ügyvéd beadványa képezte egy második Lemer tolmácsi állás rendszeresitése tárgyában. A beadvány inditvány teves végett az ügyvédi kamarához tétetett át.

Ajándák-tárgyak kiállitása. A pécsi hölgyek által a pápa jubileumára készitett templomi ruhák kiállitása szombaton d. u. 3 órakor nyittatott meg a püspöki palotában Mendlik Agost apát-plebanos által. A kiállitás helyisége; a püspöki arczképcsarnok, melynek közepén és a sarkookban is állványokon izlésesen és szembetűnően vannak elhelyezve a kézimunkák: mise-mondó ruhák, oltárterítők, kehelyfedők s egyéb templomi ruhák és eszközök, mind megannyi remekei a nói finom izlésnek és művészi kézügyességnek. A kiállitott tárgyakat a héten át igen sokan nézték s a birálat hölgyeinkre a leghizelgőbb. A nagy munkában részt vettek: Aidinger Riza, Angster nővérek, Áronffy nővérek, Boniperti nővérek, Bubregh Amália, Dulányszky nővérek, Decleva Vilmosné, Eizer nővérek, Farkas Irma, Friedl nővérek, Futyma Sar. Gálovics nővérek, Gervay Louise, Gondos Mariska, Gózon Margit, Gyermek-menház, Hanny Valeria, Hinka nővérek, Horváth Mártha, Höfbling Mária, Höfbling Angella, Kelemen nővérek, Kellauer nővérek, Littke Mariska, Littke nővérek, Leordinay nővérek, Liebscher féle leánytanoda növendékei, Moravitz nővérek, Moser nővérek, a Notre-Dame apácazárda, Németh Ilona, Németh Józsefné, Ottocska Gézáné, Oertzen Zsófi, Rameshoffer Gizella, Riehmer Valeria, „Rudolphinum“-árvaház, Sághy Sarolta, Simon nővérek, Scoultz nővérek, Sonnewend Emánuella, özv. Szinkovics Pálné, Szommer Mariska, Thaly nővérek, Tost Ilona, Ujváry Kamilla, Wittenbarth nővérek, Werner-féle leánytanoda növendékei, Zöld nővérek. Vidékiek szintán küldtek be munkákat, igy a bonyhádi hölgyek, a főherczeglaki szt. Izabella zárda és a szegszárdi irgalmas nővérek ajándéka. A bonyhádi hölgyek közül közreműködtek: Perczel Crescence, Józner Józsefné, Perczel Leona, a „Bonyhádi róm. kath. Szeretetház“, Pirkner Maria, Jagitza Erzsike Halász Irma, Angyal Ferenczné, Simontsits Béláné, Eibachné - Kramolin Sarolta, Mihálkovicsné -[Kramolin Gizella és Perczel Rezsőné. Küldöttek még be munkákat: Moldoványi Ivánné, Perczel Lajosné, Ringlaub Mária, Eibach Ödönné, Cottely Gézáné. A kiállitás minden tekintetben dicséretére válik a rendező-bizottságnak, melynek élén Csch Kövér Anna állott. A bizottság elnöke Dulánszky Adolfné, alelnöke Czirer Elekné, jegyzője Hinka Lászlóné, pénztárosa Watzesch Franciska, ellenőre Mendlik Teréz, vezérigazgatója Mendlik Agost volt. Választmányi tagok: Aidinger Jánosné, Angster Józsefné, Czury Józsefné, Dulánszky Mária, Erreth Kálmánné, Eizer Jánosné, Förster Béláné, Hoffman Lajosné, Krasznay Mihályné, Koch Ferencné, Magyarly Róza, Schaurek Bódogne és Schultz Imréné. Az egyházi öltönyökön kivül ki volt még állitva a püspök ajándéka: 2 szép aranykehely s a pécsi egyházmegyei alappság ajándéka, egy arany áldozókehely. Az ajándéktárgyakat a püspök ő exciája fogja a szent atyához juttatni.

Megyei közgyűlés lesz folyó évi október hó 10 ikén.

A városi virilisták névsora véglegesen megállapittatott. Legtöbb adót fizetnek: Hölbling Miksa dr 2547.60, Engel József 2054.88, Reinfeld Imre 1858.74, Pazsitzky Ede dr 1807.50, ifj. Engel Adolf 1617.46, Schapringer Mór 1601.[illegible]8, Weidinger Ferenc 1518.50, Schapringer Joachim 1504.26, Piacsek Gyula 1305.90, Förster Béla 1237.60, Schwartz József dr 1138.44, Zsolnay Vilmos 1129.14, Szautter Gusztáv 1067.38, Ratkovics Ferenc 1037.52, Sipőcz István 994.60, Wertheimer Jakab 993.44, Jankovits Hugó 960.79, Kovácsis János 787, Erreth János 742.36, Fekete Mihály 736.22, Pucher Vilmos 697.02, Krausz Simon 684.64, Erreth Lajos dr 640.72, Klein Jakab 637.81, ifj. Scholtz Antal [illegible]19.07, Nagy Márton 615.80, Kerese Kálmán 612.68, Trenschiner Joachim 608.04, Schvartz Frigyes dr 602.94, Krauze Ignác 602.66, Deutsch Adám 584.26, Egry József 574.76, Hamerly János 557.61, Reif Károly 558.71, Mestrits Imre 557.70, Vasváry György 551.64, Vogl Nep. János 531.80, Heindlhofer József 528.13, Körösztös Imre 528.13, Hirschfeld Sámu 524.87, Krausz Benjamin 513.45, Németh Gyula 497.12, Bartók József 493.77, Szuly János 486.76, Mendl Lajos dr 483.24, Zeims György 479.06, Kindl Ferenc 478.35, Maletter Rudolf 477.88, Simon János 466.52, Jasztus Lipót 451.24, Mayer Nandor 450.60, Matrosch János 445.17, Höffler testvérek 436.04, Ullmann M. Károly 433.61, pót-virilisták Piribauer János 431.09, Trixler Alajos 430.13, Schneider András 428.70, Eisner Abrahám 421.65, Asztalos János 417.62, Brunner Mih. 417.15, Eizer János 417.12, Varga József 417, Krautszak János 389 frt 90 krt.

Megyei virilisták. Baranyavármegye legtöbb adót fizetőnek 1888-ik évre érvényes névjegyzéke összeállitása céljából szükséges adóhivatali kimutatása a folyó hó 24-től október hó 1-ig bezárólag a megyei jegyzőség hivatalos helyiségében közszemlére kitéve lévén, mindazon megyei lakósok, kik ezen kimutatásokban netán hibásan, vagy egyáltalában fel nem vétettek, úgy azok is, kik a törvény értelmében egyenes állami adójuk kétszeres számitását igénybe venni óhajtják, *f hó 3 án d. e 9 órától 12-ig és délután 3 órától 5-ig* Pécsett a megyei székház nagytermében tartandó nyilvános ülés tartama alatt az igazoló választmány előtt szóval vagy irásban jelentkezni és jogosultságukat kellő okmányokkal igezolni el ne mulasszák, mert aki nem jelentkezett vagy jogosultságát igazolni nem tudja, az adó kétszeres számitásának jogosultságától ezutal elesik. Megjegyeztetik, hogy a megyei virilisták az október hó 3-án ekként megállapitott névjegyzéke október hó 7 től 21-ig bezárólag a megyei székház hirdetési tábláján kifüggesztve lesz s az egyes községeknek is közszemlére való kitétel végett megküldetik, oly célból, hogy az, aki az igazoló választmány határozatát, illelőleg a névjegyzék összeállitását sérelmesnek véli, a határozat kézbesitésétől s illetve a névjegyzék kifüggesztésétől (okt. 7.) számitandó 15 nap alatt felebezéssel élhessen.

Aki téged kővel dobál, dobd vissza kenyérrel, ezt az igaz keresztényies elvet követte a pécsi izr. nőegylet, midőn az öszrói tűzkárosultaknak 20 frtot adományozott, jóllehet sajnos és köztudomásu tény, hogy az oszróiak a legutóbbi országgyűlési képviselő választáskor természetes és jóakaró vezérei: a pap, jegyző és tanitó utmutatását figyelembe sem véve, sőt annak dühöden ellenszegülve — mindannyian az antiszemita párti jelöltre adták szavazatukat, mely körülmény a pécsi izr. nőegylet adományának értékét és jelentőségét meghatványozza. Elismerés a pécsi izr. nőegylet vezetőinek, nem azért, mert adakoztak, hanem mert az oszróiak szerencsétlenségét látva nem azt nézték, hogy mily indulattal viseltetnek azok iránytok, hanem csak arra gondoltak, hogy a nyomor által sujtottak: embertársaik, kiken tolunk telhetőleg segiteni legszentebb kötelességünk. Vajon mikor lesz e szép erény közöttünk általános? Mikor alszik ki szivünkből a rút fajgyűlölet? Mikor leszünk valóban emberek?

A pécsi jogakadémian az 1887/8. tanévre anyakönyvezett joghallgatók száma: Az első évi jogi tanfolyamban van 33, a másodikban 16, az államtudományi szaktanfolyamban 19, a jogtudományiban 16, összesen 84 hallgató.

Iskola-megnyitási ünnepély. A következő értesitést kaptuk: „A Baranya-Magocson létesitett állami agyagipariskola megnyitási napját a nagyméltóságu vallás és közoktatásügyi minister f. évi október hó 2-ra tüzte ki, mit a netán még jelentkezni akaró növendékek érdekében és általában az érdeklődő nagy közönség tájékoztatása végett ezennel közzé teszek. B.-Mágocs, 1887. szeptember 22. Halvax József a felügyelő bizottság elnöke.“ E tárgyra vonatkozólag irja levelezőnk: Nagy feszültséggel nézünk most egy ünnepély elé, mely vasárnapon városunkban fog megtartatni. Ugyanis e napon lesz felavatva az állam által felállitott agyagipar-iskolának, mely intézet hivatva leend ezen iparagnak lendületet adni és azt fejleszteni. Mint hirlik, ide érkezik ez alkalomra közoktatásügyi miniszterünk, vagy annak akadályoztatása esetén Szalay miniszteri tanácsos több központi hivatalnok kiséretében; azonkivül meghivást kaptak Baranya megye fő és alispánja, a szomszédmegyék főispánjai, a járás képviselője és tisztviselői, Szily és Döry családjai és még többen. (Mindenki kapott meghivást, csak a sajtó nem. Mi csak értesitést kaptunk. Ez a mellőzés azonban nem fog megakadályozni kötelességünk teljesitésében.)

Az iparos-gazdak az ipartestület elnöksége által figyelmeztetnek, hogy mielőtt tanulóikat az iparhatóság elé felvétel végett bejelentenék, azokat beoltassák, vagy ha már a tanulók beoltattak, a városi orvostól a himlő-oltási bizonyitványt kivegyék, mert ily bizonyitvány nélkül az iparhatóság a felvetelt nem eszközli.

Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Platz Emilia kisasszonyt, ki pár év előtt a városunkban is előnyösen ismert Werner-féle nőnövelde tanitónője volt, s ki finom modora s kedvessége által mindnyájunk rokonszenvét birta, augusztus hó végén pedig Budapest főváros tanácsa által nagy szótöbbséggel tanitónővé választatott, most a fogarasi állami polgári leányiskola rendes tanárnőjévé nevezetett ki, a hová már el is utazott.

A méltányos megye. A megyei állandó választmány hétfőn tartott ülésében elhatároztatott, hogy a várnagy, a közigazgatási igtató és kiadó valamint az árvaszéki könyvvezető — tekintve az állásukkal járó rendkivüli sok munkát, és ehhez mérve csekély javadalmazásukat — személyes pótlékban részesüljenek és pedig a várnagy 100, az igtató és kiadó 50—50 és a könyvvezető 200 frt személyes potlékban. Az állandó választmányt e méltányos határozatért elismerés illeti meg és bizonyára e határozathoz a 10-én tartandó megyei közgyűlés is hozzá fog járulni. — F. hó 9 én még egy állandó választmanyi ülés lesz. Tárgya: a mezőrendőri törvényjavaslat tárgyalása. Előadó: Vaniss Sándor.

Hallgattassék meg a másik fél is. Barcsról, lapunk mult számának onnan származó közleményére a következő levelet kaptuk: „Tekintetes szerkesztő ur! Becses lapja f. hó 24-iki számában Barcs-telepről s arra vonatkozólag egy hizelgő közlemény jelent meg, melyet a „türelmes egymás iránt viselt tisztelet“ érdekében kötelességünknek tartunk azon részében rectificálni, a hol erről megfeledkezik; hogy cikkiró ur a ravatalnál is politizál s rá kinos benyomást gyakorol, ha a kegyelet koszoruján véletlenül német felirat van, az az ő dolga; de az igazság érdekében alulirottak, kiknek magyar érzelmét tán nem fogja kifogásolni, kijelentik, hogy a drávagőzhajózási vállalat hivatalvezetője Opler Ignácz urral részben már 12 év óta érintkezünk, vele a társadalmi életben sokszor találkozunk, és soha nem tapasztaltuk, hogy magyarellenesen tüntetett, vagy magyarfaló érzelmeknek érvényt szerezni akart volna. Ellenkezőleg azt tapasztaltuk, hogy mióta Barcson van, a magyar nyelvet meglehetősen elsajátitotta s velünk szemben azt is használja. Miért is kérjük t. szerkesztő urat, hogy az általa hivatkozott magyar becsület érdekében, mely nem türi, hogy bárki is ok nélkül megtamadtassék, jelen nyilatkozatunknak lapjaban helyt adni sziveskedjék. Kiváló tisztelettel Barcs 1887. szept. 29 én. Piszár Antal dr, Kondrat Imre, Hagyáros Sándor, Kohut Sámuel. (Szivesen adunk helyet e közlemé ynek, mert szivesebben halljuk valakiről azt, hogy nem magyarfaló, mint ennek ellenkezőjét. Kijelentjük azonban, hogy a panaszlott közlemény irója közleményeért a felelősséget elvállalta és csak is igy jutott az lapunkba. A szerk.)

A jogakademiai hallgatók olvasó körében szombaton történt meg a választás, melynek eredménye: Elnök: Borsitzky Imre IV. éves. Alelnök: Horváth István IV. éves. Főjegyző: Benkó Károly II. éves, Aljegyző: Taizs Károly II. éves, Pénztárnok: Nédler Lajos III, éves. Ellenőr: Rupp Lajos II. éves. Könyvtárnok: Staukovics Gyula II. éves, Háznagy: Péchy Károly III. éves. Bizottsági tagok: Külley Pál, Sóostó Dénes, Csarsch Dezső, Ferenczy László, Nendtvich Andor, Obetko Dezső, Mezőssy Béla, Szakváry Dezső, Kile Lajos, Kontsch Károly.

Szüreti ünnepély A „Pécsi Dalkoszoru“ f. hó 2 án, a „Hattyu“ termekben saját alapja javára dal- és tánccal egybekötött szüreti magyar népjelmezünnepélyt rendez. Mű-or: 1. „Erdei üdv“ Abt Fer. 2. „Gondüző“, bordal Flottow Fr. 3. „Erdő alkonya“ Schmelcer. 4. „Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos,“ népdalok *,,* A terem szőlőkertté alakittatik át, melyben a szabad lopás meg lesz mindenkinek engedve, de a kit a csőszök rajtérnek, minden fürt szőlőért 10 krban marasztaltatik el. Éjfélkor a juri a legcsinosabb paraszt leányt és parasztlegényt mint menyasszonyt és vőlegényt kikiáltja, és a nekik felajánlott dijakat (egy csokor és egy üveg pezsgő) átnyujtja. Hogy az ünnepély teljesen sikerült és kedélyes legyen, felkéretnek a tisztelt hölgyek, hogy minél számosabban népjelmez ruhában megjelenni sziveskedjenek, ugy szintén az urak is népviseletben szivesen láttatnak. Beléptidij személyenkint 50 kr. Kezdete esti 8 órakor. Minden előre váltott jegyhez 1 darab sorsjegy is adatik. Jegyek előre válthatok Alt és Böhm, Kaufmann Lajos, Hergert József és Gyimóthy Gyula urak kereskedésében. A zenet Sárközi János népzenekara teljediti. A fenti érdekes műsor után itélve előre is nagy látogatottságra lehet következtetni és csak dicséretes azon igyekezet, mely ily eredeti és ritka ünnepély tartására birta a „Pécsi Dalkoszoru“-t, mely a működő tagok ügybuzgóságát és összetartását példásan igazolja.

Kalotaszegi néphimzésekkel bevont bútorok láthatók néhány nap óta Held Gusztáv helybeli jónevű kárpitos butor-raktárában a Fő-téren. E hímzések szépséget semmi sem bizonyitja jobban, mint az a körülmeny, hogy egyre tágasabb körökben terjednek el s egyre tobb és tobbféle alkalmazást nyernek. Jó ideig nem igen tudták, mit kezdjenek vele. Ellenvetették, hogy a vászon igen durva, legkivált pedig, hogy igen drágák. Ez utóbbi hátrányuk a fóuri körökre nézve természetesen nem létezett s igy alkalmazták függönyökre, asztal- és ágyteritőkre s egyebekre, Erdélyben pedig ruhabetétekre. Butorok bevonására tudtunkkal csak egy-két erdélyi mágnás alkalmazta és alkalmazhatta, mivel ott minden faluban tudnak a leányok hímezni. Ma már jóval tágasabb körökben ismeretesek e hímzések, nem mintha olcsóbbakká váltak volna, hanem mivel drágaságuk részint ráfogas, részint képzelt hátrányuk bizonyult; e mellett pedig — a mi valóban szép — előbb-utóbb utat tör magának. — E hímzések két szinben készülnek, kék, vagy vörös gyapotszálakból, fehéritetlen házivászonra. Igazán nem lehet eléggé bámulni azt a rendkivüli gazdagságot, melyet az erdélyi magyar nép fantaziája e hímzesek mintáinak feltalálásában kifejt. Alkalmunk volt több százra menő darabot látni, de alig volt köztük kettő, három egyforma. A motivumokat többnyire a növényvilágból veszik. Liliom, tölgyfa-level, nefelejts, tulipán, rózsa, muskatli, fenyő-ág a leggyakrabban előjövő növények. Ezek és más népszerü virágok stilizalasában e nép rendkivül ügyes. Az állatvilagból eddig csak az ősi turul madarat láttuk egy ket „ágyfutól valónak“ szélere hímezve arcélben kiterjesztett szárnynyal. Annál dusabb azonban e nép fantaziája a geometriai alakok feltalálásaban. A leggyöngedebb hatásu finom vonalu mintáktól kezdve a legtömöttebb, körbe irt, hat- és nyolc-szögből alakitott mintákig e téren kimerithe-

tetlen változatosságot találunk. A rajz világos, szabatos egész a hajszál vonalig. A himzés technikája igen egyszerü, csupa apró dült keresztecskékből áll, melyeket az ugynevezett keresztöltéssel meglehetős szaporán lehet varrni. A sárgás fodros nyersvászonról e minták szép rajza igen plasztikusan emelkedik ki. Ezért a butorokon e himzések használata semmiféle drága gyári szövet nem vetekedik. Különösen a fénytelen tölgyfabutorokhoz alkalmasabb, találóbb kiegészitő szint, mint e crêm-be hajló házi vászon alapról élesen elváló sötétkék, vagy élénk vörös himzést keresve se lehetne találni. Mind a vászon s annak sárgás szine, mind pedig a kék és vörös „fejtő,“ mint a szines gyapotot nevezik, melylyel himeznek, egyik nemzedéktől a másikig eltart. Ezért mondottuk, hogy e himzések dragasága részint ráfogás, részint képzelt hátrány; mert tartósság tekintetében sem állja ki ezekkel a versenyt semmiféle gyári szövet. Hiszszük, hogy a müizlés terjedésével e himzések egyre nagyobb tért fognak hóditani a középosztálynál is és nem sokára az erdélyi magyar nép egyik fökeresetforrásává lesz. Ezt e himzések minden tekintetben meg is érdemlik.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara 1887. évi október hó 5-éo szerdán délután 3 órakor saját helyiségében (a pécsi kölcsönös segélyző egylet Királyutcai házának I-ső emeletén) rendes közülést tart. Pécsett. 1887, évi szeptember hó 26-án. Az elnökség.

A városi Zaloghaz tervezete végre leérkezett a minister jóváhagyásával. Valószinü és kivánatos is, hogy ez intézet még ez évben felállittassék.

Halálozás. Engel Lajos könyvkereskedőt nagy gyász érte: anyja, özvegy Engel Simonné szül. Blantz Anna meghalt Szegedon 26 ikán 68 ik évében. A jótékonyságáról hires nő temetése 27 én nagy részvét mellett ment végbe. Nyugodjék békében.

A városi költségvetés elkészült. A pénzügyi és gazdasági választmány szombaton tárgyalta együttes ülésben, melynek több mozzanatairól a következőkben emlékezünk meg: A balokányi uszodára vonatkozólag konstatáltatott, hogy ott egyes hibák vannak, különösen a kényelem szempontjából, mlyek javitása elhatároztatott, a mikor a mostani 2500 forintnál több bér remélhető. Azon tervet, hogy az uszodánál egy nagyobbszabásu vendéglő emeltessék, a választmány nem helyesli. — A városház kiépitése sürgősnek jelentetett ki, mert mérhetetlen előnyuel jár, ha a hivatalok egy helyen összpontositatnak; ezen kivül nem hagyható számitáson kivül, hogy a kiépités által jövedelmező bolthelyiségek felett fog a város rendelkezni. — Felvettetett a kérdés, hogy mire valók a vámosok? A kövezetvám ugyanis bérbe van adva és a vámosok működése tisztán a borvámra szoritkozik, mi pedig a városházán intéztetik el. Ehez járul, hogy bódéjuk oly rossz karban van, hogy ujakat kellene helyettök épiteni, vagy pedig a bérlőknek e cimen évenként 180 frtot visszatériteni. A tanács utasittatott, hogy adjon jelentést: meg lehet-e szüntetni a vámosok alkalmazását. — Özvegy Hertelendyné született Komáromy Franciska 27.300 forint alapitványt tett a bécsujhelyi katonai akadémia javára, mit eddig a város 6% mellett használt. Minthogy pedig a város tőkéi után csak 4%-ot kap, elhatároztatott, hogy a 27.300 frt kifizettessék, mi által a város jövöre évenként 546 frtot takarit meg. — Daempf Sándor dr inditványára elhatároztatott, hogy a temető-alap, mely eddig külön kezeltetett, bevétetik az előirányzatba bevételeivel és kiadásaival együtt. — A városi majorra vonatkozólag, miután az ugy sem a városba való, sőt tüzrendőri szempontból veszélyes is, mert óriási faanyag van udvarán felhalmozva, ezenkivül nagy területe házhelyekül jobban volna értékesithető s itt a mértékhitelesitő hivatal részére is lehetne egy megkivántató szint állitani a hitelesitett és hitelesitendő hordók elhelyezésére. A tanács utasittatott, hogy e tekintetben tegyen javaslatot. (El lehetne talán helyezni a város majort a Batthyányi laktanyában. A szerk.) — A 11,100 frttal felvett utca tisztitási szükséglet az előirányzatból kihagyatott, mert erre már nem kell pótadót kérni, miután azt a minister egedélyezte és pedig ugy, hogy az adómentes uj házak is terhelendők. Ez által e teher igazságosabban oszlik meg. E tételt már azért sem lehet az előirányzatba felvenni, mert ez adót ugy kell kezelni, mint a közmunka váltságot. — A iskola-szükséglet a mult évhez képest 5208 frttal szaporodott. Ennek oka, hogy az alsóbb foku kereskedelmi és ipariskola szükséglete 5635 frt szintén beilleszteteett az iskolai előirányzatba — egyedül a célszerübb kezelés szempontjából, mi egy egészről egy gondnok számoljon. — A tanitónők 5-öd éves pótlékára vonatkozólag a választmány javasolja, hogy a tanitónőknek — a polgári leányiskolák kivételével — 25 frt quinquennale szavaztassék meg, beszámitva az eddig elmult időt is. (Értesülésünk szerint Grünhuth Ignác a közgyülésen inditványozni fogja e quinquennalének nagyobb összegben való megszavazát. A javaslatnál mindenesetre méltányosabb volna a fizetés $^1/_{10}$-ed részét adni pótlékul. A szerk.) — Károly Matyás inditványára a bizottság javasolja, hogy intézkedések tétessenek, miszerint a városban és megyében nagy számban levő süket-némák számára iskola létesittessék. E végből a város érintkezésbe fog lépni a megyével. — A tüzoltóság részére 3500 frt vétetett fel a költségvetésbe, mi reménlünk edgedi, hogy ennek keretében ezen intézet körül érezhető bajok jövöre orvosolhatók lesznek. — A költségvetés végszámai **kiadás 295.822 frt 42 kr: bevétel 231,283 frt 84 kr. a hiány 64,583 frt 58 kr**; minthogy pedig az állami adó-alap 220,000 frt, szükséges lesz 30% városi pótadó kivetése. Ehhez járul még a tisztasági pótadó, mi 5%; ezt azonban nem lehet uj adónak tekinteni, mert azt a házi urak a 30%-on fölül eddig is fizették és pedig e cimen ezelőtt sokkal többet fizettek, mint fognak fizetni ezután, minek oka ez, hogy e teher jövőben minden háztulajdonost érinti fog. A költségvetés tüzetes tárgyalására, ha az kinyomatik, még visszaterünk

Mozgalmas napjai voltak e héten a fővárosnak. Szerdán ünnepeltetett a nemzeti szinház 50 éves jubileuma, csütörtökön nyitotta meg Ő felsége az uj, 5 éves országgyülést trónbeszéddel s ugyanez nap d. u. lepleztetett le a Deák-szobor, nagy ünnepélyességgel, melyen a király, József főherczeg s a királyi család több tagja is jelen volt, s melyen a diszbeszédet Tisza Lajos gróf mondotta. Az első országgyülés is megtartatott és pedig 28-án, melyen Irányi Dánieli kifogásolta — es méltán — hogy az országgyülés megnyitási szertartásai nem felelnek meg mindenben az önalló magyar udvar és az önálló, független Magyarország követelményeinek. A miniszterelnök Irányi fejtegetéseire röviden azzal felelt, hogy e szertartások 67-óta mindig „igy“ történtekoés hogy most is igy fognak történni, amit tudomásul vehetünk ugyan, de reményük, hogy egyszer még „másként“ is fognak történni.

Tüz ütött ki szombaton d. e 10 óra körül a Mária-utcában, a Majláth-féle ház 3 ik udvarában levő mosókonyha padlásán, mely szénával volt megtöltve. A tüzoltóság nagy nehezen lokalizálta a tüzet, mely nagyobb kárt nem tett.

Tanitó-választás. A szabari r. kath. felekezeti iskolába tanitóvá Pápay Géza kántortanitó választatott meg.

A Stann-ügy vége. Annak idején emlitést tettünk Stann Jakab szegszárdi biró öngyilkosságáról, ki e tettét azért követte el, mert a város vagyonának rendetlen kezelése kitudódott. Ez ügyben egy bizottság küldetett ki, mely beható vizsgálat után a következő egyezségi feltételekben állapodott meg: „A hiányt a kamatokkal együtt 4500 frtban állapitották meg, melyet az örökösök folyó évi november 1-én tartoznak lefizetni s akkor a birói zár az egész vagyonról levétetik. Tartozik továbbá az örökös 200 frt költséget fizetni. Végre pedig minden néven nevezendő követelést, mely Stann Jakabot illeti községi ügyben, a városnak engedik át az örökösök. Végül e kiküldött bizottság igen melegen emlékezik meg Stann érdemeiről, ki hosszu biráskodása alatt a város vagyonát 12000 frttal gyarapitotta. E feltételek a városi közgyülés által egyhangulag elfogadtatván, ezzel a kinos ügy, a város károsodása nelkül rendes és kielégitő befejezést nyert.

Kővágó-szőllősi tanitóvá Gyulai János eddigi segédtanitó választatott meg.

Kirabolt plebános. Zalamegyében a régi és végleg letüntnek hitt betyár-világ ujra egész pompájában tündöklik. Rablóbandák járják be a megyét, kastélyokat törnek fel, ráizennek egyes tehetős polgárokra, hogy ekkor és ekkor ki fogják rabolni; meghatározott helyre nagy összeg pénzt követelnek kitenni, melynek mennyisége az elmulasztott határidők szerint mértani arányban növekedik; csatákat vivnak a lakosokkal, — szóval gyönyörüséges állapotok, melyek nagyszerüget csak növeli azon körülmény, hogy Somogy megyében is épen ily sajnos viszonyok uralkodnak. A rablók nem kimélnek senkit: mágnást papot, parasztot egyaránt kifosztanak. Legutóbb, 18-ikán esti 7 órakor 3 fegyveres rabló a merenyei (zalamegyei) plebánoshoz: Végh Sándorhoz ment látogatóba s emlékül elvittek tőle 400 frtot. A plebánost nem bántották, de távozá-ukkor a falu népe által észrevétetvén, megtámadtattak, mire a rablók lövöldözni kezdtek és 2 nő sulyos golyó-sebet kapott. — Ezek után mondanunk sem kell, hogy a közbiztonság Zalában és Somogyban nem lévezik. A közeli szomszédságnál fogva félni lehet, hogy a rabló-világ rálunk is felüti fejét, vagy, a mi még rosszabb lenne, hogy a szomszédban üldözött rablók hozzánk jönnek vendégszereplésre s ettől annál inkább, mert a somogyi csendőség nem a legnagyobb szerencsével járt el eddig a kézrekeritésben, sőt legutóbb is egy gazember, kit szerencsésen elfogott, szállitás közben, midőn beesteledve a kimerült csendőrök elaludtak, a szintén alvést szinlelő öcsese segitségével megugrott, mit a csendőrök észrevettek ugyan, de már későn és a megugrott rabló helyett csak öcsését fogháták el. Jellemző, hogy e különbözö rabló bandák, melyek 3—7 tagból állanak, megszöktött fegyencekből alakultak, vagy ezek vezetése alá álltak. E fegyencek horvátországi börtönökből szöktek meg, ami nem épen rendkivüli dolog nemcsak Horvátországban, hanem Magyarországon sem (épen nálunk Dárdán szintén megtörtént és pedig kétszer egymásután ugyanazon egy letartóztatottal.) Egy másik jellemző vonás, mely az elkövetett rablások leirásának olvasásakor feltünik, az, hogy e rabló-bandák egy kaptafára dolgoznak, a miből mint bizonyos következtethető, hogy azok a börtönben egymással valami uton-módon értekezhettek, tapasztalataikat egymással közölhették, mint volt az nem is olyan nagyon régen nálunk, mikor a tyuktolvaj, zsebmetsző, orgazda, feleség-gyilkos és rabló összezáratott s a büntetés idejének leteltével (mit bátran a tanfolyam befejezésének nevezhetünk), a tyuktolvajból, ki, lehet mondani, csak pajkosságból lopott, megrögzött gonosztevő lett, ellensége a társadalomnak, ki a gazság elkövetését dicsőségnek tartotta. — Ha már az állam révén a társadalom oly temérdeket áldoz a börtönügyre, a gonosztevők megjavitására, a legkevesebb, mit megkövetelhetünk, hogy ez áldozatok hanyag börtönkezelés következtében meg ne hiusuljanak. És a legkevesebb, mit a társadalom az államtól megkövetelhet, hogy az élet és vagyonbiztonság ne dobassék a gonoszok kénye-kegyére. A mai viszonyok között, midőn a büntetés terén a humanismus valósággal tulzásba fajult, ugy, hogy a rab ur életét ezer meg ezer nyomorgó polgár méltán irigyelheti, hol a garantia arra, hogy a büntetését kiállott s a társadalomba visszaeresztett gyilkos, rabló, gyujtogató nem fog ismét rabolni, gyilkolni, gyujtogatni? Ezt a garantiát pedig okvetetlen meg kell a társadalomnak kapnia, de ez csak ugy lehetséges, ha a társadalom ellen elkövetett nagy bűnök nem ideig óráig, hanem az élet végeig tartó büntetéssel sujtatnak. A társadalmat meg kell menteni a társadalom megrögzött ellenségeitől egyszer mindenkorra. Ennek az elvnek előbb-utóbb győzedelmeskedni kell és meggyőződésünk, hogy nem sokára nálunk is győzedelmeskedni fog.

Tüz Okorágon. Az isteni gondviselésnek köszönhető egyedül, hogy Okorág községe is a szomszéd Oszró község szomoru sorsára nem jutott. M. hó 17 én ugyanis d. e. 10 órakor kigyuladt Rábai Vendel bognár mester háza. A ház zsupos lévén, az egész tető pár perc alatt lángban állott. Miután a szél nagyon fujt, a község lakói kétségbeesve gondoltak a következő pillanatokra, azt gondolva, hogy porrá fognak égni mindnyájan. Az isteni gondviselés azonban nem engedte, hogy a tüz — a mely már nemcsak Baranya megyében, hanem az egész országban oly sok kárt okozott — tovább terjedjen, hanem megelégedett azzal, hogy csak az az egy ház gjen hamuvá. Nem terjedt a tüz tovább azért, mivel a szél nem a község többi épületére, hanem épen ellenkező irányban, a retekre hordta a szikrát. A tüz nem hatolt be a szobákba s igy sikerült a szerencsétlennek mindenét megmenteni. Könnyiti a kárvallottnak sorsát ama körülmény, hogy háza biztositva volt.

Somogyi Károly szintársulata csütörtökön hagyta el Kaposvárt, hol nagy pártolásban részesült, és téli állomására Sopronba ment, hol első előadását ma szombaton tartja.

Alispán-választás lesz 4-ikén Tolnavármegyében. Ez állás, mely Percsel Dezsőnek országgy, képviselővé lett megválasztása következtében üresedett meg, minden valószinüség szerint Simontsits Bélával, a völgységi (bonyhádi) járás főszolgabirájával fog betöltetni. Helyébe Döry Pál árvaszéki elnök fog menni, mely állásra viszont Pápé Gyula főjegyző van kiszemelve. Pápé Gyula főjegyző helyét Madarász Elemér, az első aljegyzői állást Orosz Endre, a 2 od aljegyzői ttsztet Döry László szándékoznak betölteni.

Derék korcsmáros. A regenyei özvegy korcsmárosnéhoz m hó 25 én beállitott két vidéki ismeretlen fiu, az egyik 10, a másik tan 12 éves lévén s kértek 20 krért egy liter bort. A korcsmárosné nagy előzékenységgel látszott szolgálni a fiuknak, a bormérésbe sietett s nagyhamarossan két üres poharat tett a fiuk elé, mondván: „Ha megszomjaztatok, menjetek a kutra, töltsétek meg a poharat s igyatok, — ez az ital pénzbe nem kerül s azonkivül a legegészségesebb!“ A fiuk szégyenkedve hagyták el helyüket. Bár minden korcsmáros igy tenne.

Kegyetlenség. A velini határban kertészkedő szerbek közül egy 15 éves fiut, ki mult hó 19-én zöldséget szállitott volna Pecsre, a szentkirályi erdőben — eddig még ismeretlen tettesek — baltával és késsel meggyilkolták, szemeit kivették, az orrát levágták és a meggyilkoltnak mellére helyezték, szájába pedig egy nagy paprikát tettek. Magukkal vittek harom zsák paprikát, hat füzér vöröshagymát és a tárcájában volt 60 krt. A holt tetemet másnap 8—9 órakor találták föl a szőllőbe menők vértócsában a kocsiba fektetve s két zsák paprikával befödve. A kegyetlen gyilkosok a lovak egyikének a farán mély vágást tettek, a másiknak órrába vágtak.

A kaposvári képviselő-választás alkalmából többek ellen benyujtott bünfeljelentésben az eljárásra delegált nagykanizsai kir. törvényszék az előnyomozást elrendelte s azt Nábráczky Lajos törvényszéki biró szeptember 21-én meg is kezdette. Először a panaszló Kormendy Sándort (Széchenyi gróf ellenjelöltjét) és a tanukat hallgatta ki, azután került a sor a vádlottakra kik között több megyei tisztviselő is van.

Kifogott holttest. A Dunába esett hajós-kapitány: Wurtzer Ferenc holttestét, kinek szerencsétlen esetéről már megemlékeztünk, m. hó 19-én d. u. 2 órakor fogta ki a „Mocskos“ körül Ehman János halász és egyik társa. Az elhunytnál 263 frt kész pénzt és egy arany órát találtak. Azt mondják, hogy a kapitányt — tulságos szigorusága miatt — a matrózok dobták a vizbe.

A polgármestertől hitelesitve. Gaya (Morvaország) Tekintetes úr! Tisztelettel tudatom önnel, hogy ohajtását szives készséggel teljesitem. Varrónő létemre ülő életmódot folytatván, már hosszabb idő óta gyomrom nagyon fájt, étvágyam elveszett s emésztési zavarok bántottak, de a midőn az ön svájczi labdacsaiból egy dobozzal elfogyasztottam, azóta okkal jobban vagyok, miért is ezennel nyilvánitom hálás köszönetemet. Hatalmas gyógyitóerejű készitményét, minden hasonló bajokban szenvedőknek a legmelegebben ajánlva, maradok háladatos kötelezettje: Prohaska Emma, varrónő. — Ez aláirás valódiságát igazolja: Valenta, polgármester. (P. H.) Gaya kir. város polgármesteri hivatalától, 1886. okt. 16. — Brandt R. gyógyszerész svájczi labdacsai (egy doboz ára 70 kr.) a gyógyszertárakban kaphatók, de meg kell nézni vödöjegyét, mely fehér kereszt vörös mezőben, s Brandt R. névaláirását. Minthogy Magyarországon a svájczi labdacsoknak sokféle hamisitvanya létezik, mindenkit óvakodásra intünk, a vigyázatlan vevő az okozandó bajt csakis önmagának tulajdonithatja.

Vegyes hirek. Ifjabb Csengery Hátzky Kálmán csabrendek földbirtokos nőülvette Galsán Dervarics Imre földbirtokos leányát: Blanka k. a.-t. — Nagy-Doroghon Fördös Dezső kezdeményezésére kisdedóvó létesült. — Kul Gábor dr ügyvéd, szegszárdi törvényszéki joggyakornok ugyanazon törvényszékhez aljegyzővé neveztetett ki. — Alsó-Apáthiban Apponyi Károly gróf uradalmi tisztsége vaddisznó vadászatot rendezvén, a tiszti irnok a bokrok között neszt hallván, vadkant sejtve oda lőtt és talált is, de vadkan helyett egy hajtó gyereket, még pedig oly szerencsétlenül, hogy az rögtön meghalt. Az irnok lelkiismereti furdalása közt öngyilkosságot akart elkövetni, miben azonban megakadályoztatott, mikor is önként feljelentette magát Bonyhádon a biróságnál. — Bajaváros költségelőirányzata 235.901 frt 74 kr. kiadással szemben 216.535 frt 90 kr. bevételt s igy 19 365 frt 84 krt hiányt tüntet fel, minek fedezésére 20% pótadó kivetése szükséges. A kórházpénztár szükseglete 17.894 frt 33 kr., bevétele 15.057 frt 85 kr. — Galsai Polgár Ferenc nyugalmazott szabri plébános meghalt m. hó 21-én életének 87-ik, áldozárságának 63-ik évében. — Állami adóvégrehajtókká Zalavármegye területére Perczel Béla miniszteriumbeli díjnok és Pasztor Károly csurgói lakós neveztetett ki. — Krajovából jelentik a Revue de l'Orientnak, hogy az ottani nemzetközi iparkiállitás rendezőjét; Butrulescu urat az ügyészség elé idézték, a mi nagyon kinos feltünést kelt és sok mindenféle hiresztelésre ad alkalmat, miután a kiállitásra vonatkozó összes jegyzőkönyveket és okmányokat lefoglalták. — Chernelházi Chernel Elek, Vasmegye nyugalmazott főispáni helytartója meghalt szeptember 10-én 73-ik évében. — A bezdáni orsz. vásár, mely szept. 20-ára esett volna, ez évben kivételesen október hó 3-án tartatik meg. — Baján a Pollerman-féle gyógyszertárt átvette Farnek Kálmán Nagy-Kanizsáról.

A pécsi sertéshizlaló részvénytársaság heti tudósitása.

Állomány: 652 darab kövér, — 672 darab félkövér — 486 darab sovány, — 409 darab süldő.

Az üzlet elég élénk. Árak szilárdak Kövér válogatott 44—46 krig, — félkövér 44—45 krig kigkint, 45 kgr. életsuly leszámitásával, — sovány sertés — krig, süldő 32—36 krig kilogrammonkint élősulyban.

Uj kukoricza ára 6—6 frt 20 kr. Arpa 5·50—5 frt 70 kr mm-kint — Őrlési dij 50 kr. mm.

A barcsi sertéshizlaló részvény-társaság heti tudósitása

Allomány: 4411 darab sertés. — Ebből leölésre érett 500 darab sertés.

Takarmány árak: Tengeri dara 100 klg. 6 frt 70 kr. — Árpadara 100 klg. 7 frt 20 kr. — Tengeri (szemben) 100 klg. 6 frt — kr. — Arpa (szemben) 100 kgl. 6 frt 50 kr. a hizlalóban, minden költséget beszámitva.

Gabona-árjegyzék

a Pécsett 1887. évi szeptemb. 24-én tartott betivásárról.

100 kilogramm	jó	középszerü	legalábbvaló
Buza	6 frt 60 kr,	6 frt 30 kr.	6 frt — kr.
Kétszeres	5 „ 60 „	5 „ 40 „	5 „ 20 „
Rozs	5 „ 20 „	5 „ — „	5 „ 90 „
Árpa	6 „ 20 „	5 „ 50 „	5 „ 20 „
Zab	5 „ 30 „	5 „ 10 „	5 „ — „
Kukoricza	5 „ 50 „	5 „ 40 „	5 „ 20 „
Hajdina	— „ — „	— „ — „	— „ — „

Métermázsa:

Széna . . 2 frt 50 kr. — Szalma . . 1 frt 90 kr.

Szerkesztői üzenetek.

Mágocs. Ön azt irja, hogy a mágocsi tanács azért határozta el a városi szülésznőt hivatalától, melyet 10 év óta visel, elmozditani, mert a szülésznő zsidó. Engedje meg, hogy ebben kételkedjünk. Egy hivatalnokot alapos ok nélkül elmozditani állásától nem lehet, vagy legalább is nem szabad. A vallás különféleége pedig talán mégsem alapos ok. Szomoru volna, ha igy volna. Bizonyára forog ott fenn az elmozditásnak más oka. Kár a szunyogot elefánttá felfujni akarni. S kár minden kicsiségért feljajdulni és mindenből erőnek erejével vallasi kérdést csinálni.

Szigetvár. Közleményének helyet nem adhatunk. Valóban nem értjük egyes szigetváriak okoskodását. Valaki, tegyük fel, hogy a káplán nő testvére magán-leány-iskolát akar felállitani a müveltebb osztály gyermekei szamára és erre a tanács 200 frt segélyt szavaz meg. Ez az egyszerü, közönséges, minden városban megtörténni szokott tény és ez annyira kihozza önöket sodrukból, hogy nemcsak a tanácsra kiabálnak kigyót békát hanem meg a káplánt is a leggyülöletesebb szinekkel fekettitenék be — ha t. i. a lepnak nem volna elég esze és tegyük hozzá: lelkiismerete. Hogy a káplán nőtestvére ügyében eljárt a képviselő testület tagjainal, ebben nincs semmi megbotránkoztató, sőt inkább elismerésre méltó, mert midőn a káplán ur igy cselekedett, nemcsak testvéri és emberi kötelességet teljesitett, de egyuttal a közérdeket mozditotta elő; mert hogy Szigetváron egy magán-leányiskola felállitása szükséges, azt talán csak nem kell nekünk, innen Pécsről bizonyitgatnunk. De ha igen, akkor azt kérdezzük: Tisztán bosnyákok és parasztok lakják-e Szigetvárt? Mert ha igen, akkor nem kell magán leányiskola, de ha intelligens elem is van Szigetváron — és eng dnék-e ezt a szigetváriak kétségbe vonni — akkor szükséges, hogy legyen egy iskola, hol a müveltebb szülők gyermekei és különösen leány-gyermekei együtt nyerhessék oktatásukat Miuthogy pedig egy városban az intelligens osztály érdeke közérdek, melynek érvényesülnie kell és minthogy valószinüleg, sőt bizonyosan ugy áll a dolog, hogy a leányiskola költségei a tandijból nem kerülnének ki, a képviselő-testület, midőn a 200 forintot megszavazta, igen helyesen cselekedett. Igz látjuk mi a dolgobat és a felfogással hom okegyenest ellenkezőt hangoztatni engednünk tiltja jobb meggyőződésünk, bármily kedves emberunk legyen is az, ki arra kér bennünket.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:
FEILER MIHÁLY.

HIRDETÉSEK.

Valódi francia gummi- és halhólyag-áruk, párisi szivacskák stb.

nagy választékban kaphatók a

Király utca 15. Hattyu-épületben

1950 levő rövidáru üzletben.

Jó házból való

képzett fiatal ember

mint nevelő

szerény feltételek mellett

alkalmazást keres.

(Bővebb felvilágositást a kiadóhivatal ad.)

1954

11.73. sz. 1887.

Árverési hirdetmény.

A tekintetes város tanács f. é. 5846. sz. a. alatt kelt határozata folytán ezennel közhirré teszem, miszerint az ujonnan épült

balokányi uszoda a mellette lévő korcsmával és összes tartozékaival

f. é. november hó 1-től kezdve 3 egymásutáni évre 2000 forint bérösszeg kikiáltása mellett hivatalos helyiségemben (Városház II. emelet, 38. ajtó) f. é. október hó 5-én délelőtti 10 órakor tartandó nyilvános árverés és zárt ajánlati tárgyalás utján bérbe adatni fog.

Felhivatnak a bérleni szándékozók, miként a kikiáltási ár 10 százalékának megfelelő bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat legkésőbb október hó 4-én d. u. 5 óráig a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, avagy ily bánatpénzzel ellátva a nyilvános árlejtésen jelenjenek meg.

A részletes feltételek nálam a hivatalban a délelőtti hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Pécsett, 1887. szept. 28-án.

Jilly Alajos,
városi tanácsos.

1959

Ős Csillag Anna 185 ctm. nosszu orfiasi Loreley-hajammal, melyet az általam feltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövést és erősíti a hajbort, aránnal előnezit egy teljes erős szakálnövést, rövid idénél való használat után a hajnak, valamint a szakálinak természetes színt és simaságot kölcsönöző és megvédi korai öszülésétől a legmagasabb korig. Egy kőcsög ára 50 kr., 1 frt, 2 frt. — Postával küldés naponként a pénz előlegs beküldése vagy póstautánvétel mellett az egész világba.

CSILLAG és TÁRSA,
Budapest, Király-utca 26.
1769

Kellemetlen szájszag és fogtájás ellen.

Erdem eremmel kitüntetett

Schulhof Károly Róbert

manchesteri lakos által feltalált és

osztrák császári kizárólagos magyar kir. szabadalmat nyert

Szopiána-Szájszesz

hatása:

1. Szopiana-szájszesz a szaj- és orrtrego-k (odvas vagy mülogak, dohányzás vagy bármi más okból eredő) minden bűzét nyomtalanul eltávolítja.

2. Erősíti a netyhadt fogínet s az ingó fogakat, megszilárdítja a fogkő képződését, védi a fogak zománczát az utóbbiaknak visszaadja természetes fehér szinüket, és óvja a fogtájás ellen.

3. A szaj- és orrtreg mindennemü sulyos (korbutikus) betalmait gyógyítja, üdíti és pirosítja a foghust és edzi a nyákhártyát.

4. A mar létező fogtájást eltavolítja, ha a fájó fog husa pár csepp vizzel nem elegyitett szaszszeszszel megnedvesitetik.

5. Difteritis és más torokbajokná ligen sikeres gargarizáló szer.

Ára kicsinyben 1 üvegnek:

1 forint OU krajczár o. é.

Raktárak: *Sipócz István gyógyszerésznél Pécsett, Török József gyógyszerésznél Budapesten* és minden nagyobb vidéki gyógyszertárban. — *Dörö János gyógyszerész úrnál Kolozsvárott.*

Főraktár:

Dr. Schulhof Adolf urnál Pécsett.

Több mint 800 elismerő bizonyitványok orvosi tekintélyektől elémutathatók.

Okt. 1-én uj előfizetés nyílik

divatlapokra,

u. m. Magyar Bazár 2·50, Berlini Bazár 1·50 Illust. Frauen Zeitung 1·50, Modewelt 75 kr. Neue te Modebilatt 90 kr.

Vidéki szállitva számonkint 5 krral több.

Magyar és német folyóiratokra, valamint mindenféle fizetés munkákra előfizetések elvállalatnak

ENGEL LAJOS

(ezelőtt Traub. B. és társa)

Könyv-, papir- és zenemü - kereskedésében

Pecsett. Kiraly-tca 4. sz.

EIZER JÁNOS PÉCS.

Keil Alajos-féle 1926

Padlózat-fénymáz

(Glasur) Bécsből

legkitünöbb mázoló-szer puha padló számára. 1 nagy palack ára 1 frt 35 kr. 1 kis palack ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs

legjobb és legegyszerübb becresztő-szer kemény padló szamára, 1 kocsog ára 60 kr., mindenkor kapható:

Eizer Jánosnál Pécs.

I. HORVÁTH ISTVÁN

által feltalált és készitett

tyukszemirtó

mindennemü **tyukszemet**, fájdalmat okozó vastag **bőrrétegeket, szemölcsöket** stb. **minden fájdalom nélkül meggyógyit**, ha az adott **„utasitás"** szerint használtatik, mit bizonyitanak a számos elismerő nyilatkozatok.

Egy tégely ára használati utasitással 50 kr.

Kapható a feltaláló és készitőnél:

Horváth Istvánnál Körmenden.

Főraktár Pécsett: Böhm Nándor kereskedő urnál (a Hétfejedelem sarkán), **Budapesten**: a kereskedelmi muzeumban.

Vidékre a dij beküldése vagy utánvét mellett — legkevesebb 2 adag rendelése esetén — bérmentve küldetik.

A valódiság szempontjából a **„védjegy"** különös figyelembe ajánltatik

1899

Tekintetes I. Horváth István urnak kiváló tisztelettel Körmenden.

Az Ön által feltalált „Tyukszemirtó" szert kitünőnek találom.

Kelt Szentesen (Csongrádm.). julius 7-én 1887.

Dr. Kajlinger Zsigmond s. k.
megyei járási orvos.

Weiler Kálmán

szállitási üzlete

Irgalmas-utca, Hermann Vince-féle házban,

elvállal minden szállitási megbizast.

Különösen:

bútorok csomagolása

nálam a legalkalmasabban eszközöltetik.

Göngyegyékények, zsinorok stb. rendes RAKTÁRA.

Lakásváltozásnál

ajánlom vállalatomat a bútorok átszállitásához, a melyben azokat igen jól berendezett bútoros kocsijaimon minden horzsolás vagy karosulás mellőzésével szállitatom.

1807

A szüreti idő alkalmából

tudatom a n. é. közönséggel, hogy gyártelepemen

uj hordók

kigőzölés által **bor-zölddé** (Wein-grün) tétetnek és régi hordók is kigőzölhetnek.

KINDL FERENCZ,

1939 Nepomuk-utca 3.

Keresztetik egy tanitásra alkalmas egyén,

ki a magyar és **horvát nyelvben** ugy elméletileg mint gyakorlatilag **teljesen jártas** és a pécsi pénzügyigazgatóság kebelében nyitandó, 6 – 7 hónapig tartandó

horvát tanfolyam

vezetésére — hetenkint 5—6 órán át — képes.

Feltételek előnyösek. — Az állás azonnal elfoglalható.

A jelentkezések a pécsi pénzügyigazgatóság vezető-tisztjéhez intézendők. 1958

2014/1887 sz.

Árverési hirdetmény.

A m. kir egyetem-alapitványi pécsváradi uradalom tulajdonát képező Baranyamegye Kökesd község határában tekvő

gazdasági épületekkel felszerelt $220^{7}/_{10}$ catast. hold

földbirtok

a pécsváradi közalapitv. számtartóság hivatalos helyiségében folyó évi

october hó 2-án délelőtti 11 órakor

tartandó zárt ajánlati versenytárgyaláson 1887. october hó 1-től TIZ évre terjedő bértartamra haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási évi bér 1467 frt o. é.

Bérleni szándékozók sziveskedjenek a kikiáltási évi bér 10 **százalékának** megfelelő banatpénzzel ellátott s szabályszerűen szerkesztendő irásbeli ajánlatukat, melyben világosan kiteendő, hogy ajánlattevő a bérleti feltételeket ismeri s azokat eltogadja — f. é. october hó 2-ik napjának délelőtti pont 10 óráján a **pécsváradi közalap. számtartósághoz beadni**, hol a bérleti feltételek is a hivatalos órák alatt betekinthetők.

Utó-, vagy a feltételektől eltérő ajánlatok figyelembe nem vétetnek és egyszerűen visszautasittatnak.

Pécsváradon, 1887. évi szeptember hó 24-én.

1955 *Kir. közalap. számtartóság.*

5854/1887.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Kerese Kálmán pécsi lakós végrehajtatónak Inselt Mór jágonoki lakós végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a sásdi kir. járásbiróság területén levő Jágonok községben fekvő a jágonoki 86. sz. tjkben foglalt $^{3}/_{4}$ költelekből Inselt Mórt illető $^{1}/_{4}$ telek aránylagos legelő és erdőilletményre 942 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi **october hó 24-ik napján** délelőtti 10 órakor Jágonok községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 94 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1887. évi julius hó 30-ik napján tartott üléséből kiadta:

Bogyay Pongrác,
kir. törvényszéki biró.

1957

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy helyben (Fő-utca, Blauhorn-féle házban)

kárpitos- és diszitő-üzletet

nyitottam, melyben raktáron tartok legutolsó divat szerinti **garniturakat, ottomanok, divanok és kanapekat**, valamint a hozzá tartozó különféle butorkelméket. Készitek legujabb rendszerü **rugányos matracokat, függönyöket** és minden szakmámba vagó czikket a legfinomabbtól a lehető olcsó és izléses kivitelig. Gyakorlatomat nagyrészt elsőbbrendü városokban szereztem. Munkamat **a b.-csabai és szegedi kiállitason eremmel** tüntették ki.

Remélem, hogy e téren Pécs sz. kir. város tisztelt közönsége igényeimek megfelelni fogok, mi mindig fötörekvésem leend. Becses pártfogásukba ajánlva magamat vagyok mély tisztelettel

Lederer Manó
kárpitos és diszitő.

1942

Üzlet-áthelyezés.

Bátorkodom a n. é. közönséget tisztelettel jeleni értesiteni, miszerint eddig **irgalmas-utcza 2-dik sz.** alatt fönállott

norinbergi, rövid-, illatszer-, diszmü-áruk és czipész-kellék üzletemet

szept. 1-én Király-utca 15 sz. a Hattyu épületbe helyeztem át.

A n. é. hözönségnek irántam eddig tanusitott nagyrabecsült bizalmáért ezuttal halás köszönetet mondva, kérném azt részemre ezután is kegyesen föntartani, annál is inkább, minthogy üzletemet megnagyobbitám, raktáramat tökéletesbitém és ezáltal azon helyzetben vagyok, hogy föntnevezett bármelyik szakmámban mindenféle megrendelésnek azonnal és lelkiismeretesen megfelelhetek.

Vidéki szives megrendeléseket postafordultával eszközlök.

A n. é. közönségnek árukészletemben különösen figyelmébe ajánlandók a következők: Finom férfi és himzett női **ingek, gallérok, kézelők, nyakkendők**, csinos **nyakkendő tűk**, legjobb minőségű **harisnyák, zsebkendők**, finom gyapot, selyem és felselyem **esernyők**, különösen diszes valódi amerikai tüzben aranyozott **doublée és nickel óraláncok**, mindennemü **kefeáruk**, kiváló finom valódi angol és francia **illatszerek és toilette-tárgyak** diszes **albumok**, szép

alkalmi ajándék-tárgyak

hölgyek, urak és gyermekek számára.

Továbbá szalagok, mindennemü kötő-pamut, csipke és rücheök. Mindennemü **czipeszkellékek** a legjobb minőségben és legjutányosabb áron.

Több különlegességek u. m.:
- Valódi vukovári dr. Spitzer-féle arctisztitó kenőcs.
- Valódi tisza-ujlaki Royko Viktor-féle bajuszpedrő.
- Berlini R. F. Daubitz-féle gyomor-keser, a leghathatósabb szer mindennemü gyomorbaj gyors és biztos beszüntetésére, 1 palaczknak ára 1 frt.

A n. é. közönség becses megrendeléseit várva, maradtam tisztelettel

Grünbaum Albert
Király-utcza 15. sz. a Hattyu-épületben.

1941

Hirdetmény.

Mely szerint a pécsi kölcsönös segélyző-egylet Igazgatósága által a t. cz. egyleti tagok értesittetnek, hogy f. évi október 1-től kezdve **vált kra, kötvényekre** és **zálogokra**, ugy **ingatlanokra** adott kölcsönök után **kivétel nélkül 6% évi kamat** fog számittatni és a szokott időre előlegesen megvétetni; továbbá heti törlesztésre **hat évi időszakra megszavazott kölcsönöknél** egy aláirt részlet után jövőre **190 frt fog kölcsönkép** kiadatni, mely kölcsön hetenkint 50 kr tőke s 24 kr kamat, **összesen 74 kr heti törlesztés** által fog a társulati hat év alatt visszafizettetni.

Kelt a pécsi kölcsönös segélyző-egyletnek 1887. évi szept. 13-án tartott igazgatósági üléséből.

Kindl József,
vezérigazgató

1937

AZ

országos sajt- és vaj szövetkezet

keres

vaj-szállitókat,

kik képesek

4½ kl. posta csomagokban **tiszta izü fris vajat** (nagyobb mennyiséget vasuton)

rendes időközepeken szállitani.

Mintaküldemények

a fenti czim alatt Budapest, Duna-utcza 13. szám alá küldendők. 1956

Schönwald Imre

órás és ékszerész Pécsett, (Király-utca, a „Hattyu"-épületben)

óra-üvegek 10 és 15 kr	ajánlja dúsan felszerelt raktárát **ékszer, arany, ezüst árukból.** Arany, ezüst és nickel zsebórák, mindennemü inga-, salon-, iroda-, konyha-, serkentő órák és játék	óra-rugók órába téve 50 kr

— müvek legjutányosabb árak mellett. —

Ujdonságok diszes és müvészies kivitelben:

Szabadalmazott **Myosotis palustris, nefelejts ékszerek, u. m. melltűk, karkötők, óraláncok, gyűrűk**, nyakkendő tűk, keresztek, fülbevalók, haj- és kalaptűk, fejtűk stb., arany és ezüst órák ugró számokkal, a melyek az időt pontosan ugró órákkal és percekkel mutatják.

Nemkülönben ajánlom ujonnan berendezett javitó műhelyemet, melynél fogva mindennemü órákat javitok és készitek

óra-rugók órába téve 50 kr	**5 évi jótállás mellett,**	óra-üvegek 10 és 15 kr

bámulatos olcsó áron. Arany és ezüst tárgyak javitása gyorsan és tartósan eszközöltetik. 1949

KÉPES CSALÁDI LAPOK

tizedik évfolyamába lép. Egy évtized nagy idő még az ember életében is, de még nagyobb egy magyar szépirodalmi lap életében. A „Képes Családi Lapok" ez évtized alatt valóságos irodalmi kincset szolgáltatott át, a magyar és a külföldi irók tárából, az olvasó közönségnek. És ez korántsem túlzott állitás, mert egyedül csak a kilenczedik évfolyam, a mellekleteket, diszkepeket számba sem véve, 147 neves irótól 3 regényt s 242 kisebb szépirodalmi munkát s 107 neves müvésztől 160 képet tartalmaz. Oly szellemi kincs ez, melyet tiz annyiért sem lehetne megszerezni, mint a mennyi a „Képes Családi Lapok" előfizetési ára. — A „Képes Családi Lapok" tizedik évfolyamában is a legolcsóbb s a legélénkebb, legtartalomdúsabb szépirodalmi lapja leend a magyar hirlap-irodalomnak s ép oly nemes és izlésteljes irányban szerkesztetik mint eddig, élénkség és vált zatosság tekintetben azonban túl fogja szárnyalni az eddigi évfolyamokat, más szóval, oly szépirodalmi, mulattató és ismeretterjesztő olvasmanyokkal latja el az olvasót, a melyek valóban müvelők, izlésfejlesztők, eszme és érzelem nemesitők s minden szépirodalomban számot tesznek. — A „Képes Családi Lapok" tizedik evfolyama a szépirodalmi, társadalmi, ismeretterjesz ő közleményeken kivül **még két** érdekes regénynyel („Akinek nincs Istene", „Hűségért hűséget") kedveskedik olvasóinak. — „Nő a házban" cimü melléklete divatképeivel ezután is hü titkára lesz a háztartas s a divat terén hölgyeinknek, miért is tisztelettel kéri különösen hazánk hölgyeinek hathatós támogatását s eddigi kilenczeves előfizetőinek partfogását a „Képes Családi Lapok" szerkesztő és kiadóhivatala.—

A „Képes Családi Lapok" **előfizetési ára:** Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr., mely összeg Mehner Vilmos kiadóhivatalába (IV. ker., papnövelde-utca 8. sz.) küldendők. Mutatványszámot ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal.

1959

Pécsett, lyceumi nyomda (Fesztl Károly) 1887.